

ПОЛІТИКА ЦІНОУТВОРЕННЯ НА РИНКУ РЕСУРСІВ

Для сучасного ринку характерна наявність великої кількості різних галузевих ринків товарів і послуг, множинність цін. На практиці ціна на конкретну продукцію того самого ринку може істотно розрізнятися. В умовах ринкової економіки ціна визначається співвідношенням попиту та пропозиції. Тому важливим є питання ціноутворення на ринках факторів виробництва.

Проблема ціноутворення є актуальною на сьогоднішній день, оскільки ринки ресурсів відіграють важливу роль в сучасній економіці.

Процес ціноутворення на ринках багато в чому залежить від типу ринку, у рамках якого діє відповідний суб'єкт торгівлі. Сучасному ринку характерна множинність цін. Для вивчення і використання на практиці цінових показників необхідно знати основні джерела даних про ціни. Механізм ціноутворення аналіз попиту та пропозиції, проектування цін - виходячи із ситуації на ринку - і формування контрактної ціни. [1]

Ринки факторів - це спеціальні ринки, де на відміну від ринків продукції, з боку попиту виступають фірми, які споживають виробничі фактори, з боку позиції - власники факторів - домогосподарства. На ринках факторів визначаються ціни та обсяги використання факторів. Ринки факторів виробництва вважаються вторинними по відношенню до ринків готової продукції, тому що стан перших визначаються станом других.

Функціонування ринків факторів виробництва здійснюється за тими ж принципами, що і ринки продукції. Типу ринкової структури дослідження, як формується попит на фактори, які чинники його визначають, як формується пропозиція факторів, і які чинники визначають цю пропозицію.

Взаємодії попиту і пропозиції дозволяє дослідити проблеми ціноутворення на фактори виробництва, а також вплив державної політики на стан цих ринків. [2]

Єдиного ринку ресурсів немає, існує сукупність взаємопов'язаних ринків – ринку праці, ринку капіталу, ринку землі, ринку підприємницьких здібностей та ринок інформації. Проте існують певні закономірності ціноутворення, які стосуються кожного з цих ринків. Зважаючи на похідний характер формування попиту на ресурси ціноутворення на цих ринках залежить не тільки від структури ринку ресурсів, але і від ринкової структури ринку товару, який виготовляється за допомогою даного ресурсу.

Сучасна політика ціноутворення є складовою загальної економічної та соціальної політики України і спрямована на забезпечення:

- рівних економічних умов і стимулів для розвитку всіх форм власності, економічної самостійності підприємств, організацій та адміністративно-територіальних регіонів держави;
- збалансованого ринку засобів виробництва, товарів і послуг,
- протидії монопольним тенденціям виробників продукції, товарів та послуг;
- об'єктивних співвідношень у цінах на промислову та сільськогосподарську продукцію, що забезпечує еквівалентність обміну;
- розширення сфери застосування вільних цін;
- підвищення якості продукції;

- соціальних гарантій насамперед для низькооплачуваних та малозабезпечених громадян, включаючи систему компенсаційних виплат у зв'язку зі зростанням цін і тарифів;

- створення необхідних економічних гарантій для виробників;
- орієнтації цін внутрішнього ринку на рівень цін світового ринку.

Регулювання сучасної політики ціноутворення здійснюється за допомогою Закону України «Про ціни і ціноутворення». [3]

Отже, можна зробити такий висновок: по-перше, ціна є економічною категорією, від якої залежить ефективність діяльності економіки держави, підприємства, добробут населення; по-друге, особливого значення процес встановлення і моніторингу за ціною набуває в умовах ринкової економіки; по-третє, існує велика кількість проблем на ринках ресурсів які мають свої певні шляхи вирішення і вирішити їх необхідно якнайшвидше, тому що вони впливають на ефективність ринкової економіки.

Список літератури: 1. *Поплавська Ж.В., Криса О.Й.* Мікроекономіка. Теорія і практика управлінської економіки: Навч. Посібник. 2-ге видання, перероблене і доповнене.-К.: Алерта, 2012.- 272 с; 2. *Литвиненко Я. В.* Сучасна політика ціноутворення: Навчальний посібник. — К.: МАУП, 2001.- 405 с; 3. *Малуй О.О., Гриценко О.А., Гриценко Л.В., Дарногих Г.Ю.* Основи економічної теорії. Київ: Юрінком Інтер, 2003, 480 с.

ШЕВЧУК Г.В., аспірантка Вінницького національного аграрного університету

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В ГАЛУЗІ ПЛОДООВОЧІВНИЦТВА

Плодово-овочева промисловість – це одна з основних галузей харчової індустрії. Їй належить найважливіша роль, така як забезпечення потреб населення якісними плодами, ягодами та овочами по доступним цінам.

Сприятливий клімат та родючі землі, дозволяють Україні досягати таких результатів, які забезпечуватимуть конкурентоспроможність експорту нашої держави. Велику частину могла б складати саме плодовоовочева галузь.

Одним із важливіших і актуальних питань є проблема досягнення та збереження конкурентоспроможності. Конкурентоспроможність – це відносна характеристика, яка відображає відмінності у розвитку даної фірми від розвитку конкурентних фірм за ступенем задоволення своїми товарами потреб людей і по ефективності виробничої діяльності. [2]

Існують різні підходи до визначення факторів впливу на конкурентоспроможність підприємства. Основним фактором, який визначає конкурентоспроможність, являється запровадження нововведень, зведення ризиків до мінімуму, впровадження якісного товару.

Усі фактори конкурентоспроможності можна поділити на зовнішні і внутрішні.

До зовнішніх факторів конкурентоспроможності належить:

- політична ситуація в державі;
- економічні зв'язки;
- наявність конкурентів;
- розміщення виробничих сил;
- наявність сировинних ресурсів;
- рівень техніки та технологій;
- система управління виробництвом;